

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobce: **J. K.**
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Martinou Tesařovou
se sídlem Hořelická 1230/39, Rudná

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2024, č. j. MD-62266/2024-160/6,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 20. 5. 2024, č. j. MHMP 1002899/2024/Dit, tak, že text: „*Námitky J. K. se zamítají jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 08.02.2024 se potvrzuje.*“ byl změněn na text: „*Námitka J. K. v části týkající se záznamu 4 bodů učiněném na podkladě příkazu Magistrátu hlavního města*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Prahy, č. j.: MHMP 132514/2024/Vav je shledána jako důvodná. Zbývající námitky J. K. se zamítají jako nedůvodné a provedený záznam 11 bodů ke dni 08.02.2024 se potvrzuje.“; ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byly dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty námitky žalobce proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění a byl potvrzen záznam 12 bodů v registru řidiče. Žalovaný však shledal důvodnou námitku žalobce proti nabytí právní moci příkazu prvostupňového orgánu ze dne 24. 1. 2024, č. j. MHMP 132514/2024/Vav. Po vydání prvostupňového rozhodnutí totiž žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 7. 8. 2024, č. j. MD-38200/2024-160/5, na základě něhož byl učiněn záznam o zneplatnění doložky nabytí právní moci a záznam 4 bodů byl odečten.
3. Žalobce v prvním žalobním bodě rozporoval záznam 4 bodů v registru řidičů provedený na základě rozhodnutí Magistrátu města Teplice ze dne 24. 8. 2022, č. j. MgMT/096292/2022 (dále jen „rozhodnutí MgMT“). Žalobce namítal, že mu rozhodnutí MgMT nebylo doručeno, tudíž nemohlo nabýt právní moci.
4. Ručně zaznamenané datum, kdy byla písemnost uložena, je na doručence téměř nečitelné, přičemž žalobce tvrdil, že je v něm uvedeno „2. 9. 22“, přitom písemnost měla být vyzvednuta žalobcem dne 30. 8. 2022. Žalovaný naopak dospěl k závěru, že uvedené datum je „29. 8. 22“. Dle žalobce jsou čitelné číslice 2 a 9, přičemž nelze vyloučit, že následuje číslice 5.
5. Namísto podpisu bylo v příslušném místě doručenky uvedeno pouze písmeno „E“. Žalobce tvrdil, že se tímto způsobem nikdy nepodepisoval. Závěr žalovaného o tom, že podpis byl vyhotoven žalobcem, považoval žalobce za ničím nepodložené tvrzení. Spolu s podpisem by mělo být na doručence vyplněno jméno a příjmení příjemce, jehož totožnost ověřuje poštovní doručovatel oproti předloženému dokladu totožnosti. Takto provedená identifikace následně svědčí o totožnosti osoby, která písemnost převzala. Dle žalovaného se jméno a příjmení příjemce nezapisuje, pokud je shodné s adresátem.
6. Na doručence není vyplněna kolonka „jméno a příjmení vydávajícího pracovníka“, tudíž nelze zjistit, kdo učinil záznam o osobním převzetí písemnosti přímo žalobcem. Pokud měl mít zaměstnanec pošty postavení úřední osoby, musí být jednoznačně identifikovatelný. Anonymní záznam poštovního doručovatele nemůže mít přednost před tvrzením žalobce, že podpis není jeho.
7. Doručenka má i další vady. Datum, kdy měl být adresát vyzván k vyzvednutí zásilky, je nečitelné. Jméno a příjmení doručovatele, který měl vyzvat adresáta k vyzvednutí zásilky, je nečitelné. V části doručenky „zásilka vložena“ je uvedeno jméno a příjmení poštovního doručovatele, který provedl vložení zásilky do schránky, není však vyplněno, kdy se tak stalo.
8. Na základě uvedených nesrovnalostí stačilo, aby žalobce popřel, že podpis na doručence je jeho. Doručenka není způsobilým podkladem k provedení záznamu bodů, protože neprokazuje, že rozhodnutí bylo žalobci doručeno a tím nabylo právní moci.
9. Ve druhém žalobním bodě žalobce rozporoval záznam 7 bodů v registru řidičů provedeném na základě rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20. 3. 2023, č. j. MHMP

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

581390/2023/Čar (dále jen „rozhodnutí MHMP“). Žalobce namítal, že mu rozhodnutí MHMP nebylo doručeno, tudíž nemohlo nabýt právní moci.

10. Předmětnou zásilku nelze vyhledat v systému *Track and Trace*, který je provozován Českou poštou, s.p. K tvrzení žalovaného, že systém slouží pouze ke sledování aktuálně doručovaných zásilek, žalobce namítal, že při vložení podacího čísla zásilky obsahující oznámení o dosažení 12 bodů se informace v systému *Track and Trace* zobrazí. Žalovaný nijak nevysvětlil absenci zásilky v trasovacím systému.
11. Dle žalobce není samotná doručka způsobilá prokázat doručení písemnosti, neboť z ní není zřejmé, kdo měl doručování vykonat, pročť není ani známo, kdo odpovídá za pravdivost záznamu o vyzvání k vyzvednutí zásilky a zanechání poučení. Žalobce tvrdil, že v poštovní schránce žádnou výzvu s poučením nenalezl.
12. Navzdory skutečnosti, že na doručence byla zaškrtnuta položka „Nevracet, vložit do schránky“, nebyla zásilka vložena do schránky, ale byla vrácena odesílateli. Vložení do schránky sice není podmínkou fikce doručení, ale poukazuje na nevěrohodnost postupu pošty při doručování zásilek.
13. Ve třetím žalobním bodě namítal žalobce nesrozumitelnost výroku prvostupňového rozhodnutí. V rámci správního řízení žalobce namítal nedostatečné určení předmětu řízení. Podle žalobce nemohou správní orgány rozhodovat o „zamítnutí námitek“ a potvrdit „záznam 12 bodů“, ale musí rozhodnout o konkrétních záznamech bodů. Ze stejného důvodu považoval žalobce za neurčitý i výrok napadeného rozhodnutí. Závazný je pouze výrok rozhodnutí, ze kterého není zřejmé, jak bylo rozhodnuto o jednotlivých záznamech bodů, tj. ve vztahu ke kterým záznamům byla rozhodnutí založena překážka věci rozhoduté.

Vyjádření žalovaného a replika žalobce

14. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl. Předně podotkl, že samotné doručky nejsou dle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Připustil ovšem, že některé zásadní vady doručky mohou vést k zpochybnění nabytí právní moci podkladových rozhodnutí, na základě nichž jsou následně prováděny zápisy bodů do registru řidičů, a tím i ke zpochybnění jejich způsobilosti pro záznam bodů.
15. V řízení o námitkách správní orgány nepřezkoumávají správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, neboť je nutné na ně nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než jsou příslušným orgánem veřejné moci zrušeny. Žalovaný neměl povinnost podrobně zkoumat jednotlivé doručky a dodržení zákonného postupu při doručování podkladových rozhodnutí. K tomu jsou příslušné správní orgány v rámci řádných či mimořádných opravných prostředků proti jednotlivým podkladovým rozhodnutím.
16. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný setrval na závěru, že datum připravení zásilky k vyzvednutí se jeví jako „29. 8. 22“, tedy den před jejím vyzvednutím na poště. Stejně tak žalovaný setrval na závěru, že k zpochybnění podpisu žalobce na doručence nepostačuje pouhé tvrzení, že tuto doručku nepodepsal. Žalovaný identifikoval vydávající osobu jako Bc. S., která byla vydávající osobou i v případě zásilky obsahující oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.
17. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že aplikace *Track and Trace* slouží primárně ke sledování aktuálně doručovaných zásilek, nikoli jako evidence všech doručných

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

zásilek. Skutečnost, že některé dříve doručené zásilky lze vyhledat, na tom nic nemění. Žalovaný dodal, že většinu dříve doručených zásilek se v systému již nepodařilo dohledat. Žalovanému rovněž není známo, jakým způsobem systém funguje, po jakou dobu jsou data uchovávána či zda jsou některé typy zásilek v systému uchovávány po delší dobu. Absenci jména doručitele nepovažoval žalovaný za závažnou vadu, která by měla na první pohled zpochybnit doručení.

18. K třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že je zcela zřejmé, o jakých podkladech prvostupňový orgán rozhodoval, přičemž na jejich základě potvrdil záznam 12 bodů ke dni 8. 2. 2024.
19. V replice žalobce rozvíjel svou argumentaci obsaženou v žalobě s tím, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 1 As 61/2019-24, je správní orgán v řízení o námitkách oprávněn zkoumat vyznačení doložky právní moci podkladového správního rozhodnutí. Žalobce podotkl, že Bc. S. je doručovatelkou, nikoli vydávajícím pracovníkem, jehož jméno nebylo vyplněno. K náležitostem doručení poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2020, č. j. 6 Afs 231/2020-47.

Posouzení žaloby soudem

20. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
21. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, jelikož účastníci řízení na výzvu soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagovali.
22. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*
23. Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*
24. Soud se předně věnoval námitce třetího žalobního bodu, tj. namítané nepřezkoumatelnosti výroků napadeného a prvostupňového rozhodnutí. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost zejména takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak bylo ve věci rozhodnuto, nebo jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod uvedený pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-78, Sb. NSS 133/2004). Nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost je dále takové rozhodnutí, které postrádá základní zákonné náležitosti, či jehož výrok je v rozporu s odůvodněním. Může se jednat též o rozhodnutí, jehož závěry jsou v příkrém rozporu se skutkovými zjištěními, nebo jehož odůvodnění je ve vztahu k výroku nejednoznačné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, Sb. NSS 244/2004). Rozhodnutí však není nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, je-li rozpor v něm odstranitelný výkladem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. 1 Afs 38/2006-72).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

25. Žalovaný výrokem napadeného rozhodnutí jednoznačně konstatoval, že námitka proti záznamu 4 bodů do registru řidičů na základě příkazu prvostupňového orgánu ze dne 24. 1. 2024, č. j. MHMP 132514/2024/Vav, je důvodná. Zbylé námitky byly zamítnuty pro nedůvodnost a byl potvrzen záznam 11 bodů do registru řidičů. Ačkoli výrok výslovně nespecifikuje, vůči kterým záznamům bodů do registru řidičů směřovaly nedůvodné námitky, lze takový nedostatek odstranit výkladem z odůvodnění napadeného rozhodnutí i z obsahu správního spisu, ze kterých je jednoznačné, že žalovaný zamítl námitky ve vztahu k záznamům bodů do registru řidičů provedeným na základě rozhodnutí MgMT a rozhodnutí MHMP. Soud tedy neshledal, že by výrok napadeného rozhodnutí byl nesrozumitelný z důvodu chybějící specifikace rozhodnutí, proti nimž směřovaly námitky žalobce.
26. Nesrozumitelný pak není ani výrok prvostupňového rozhodnutí, a to z téhož důvodu – nedostatek spočívající v absenci specifikace rozhodnutí, proti nimž směřovaly námitky žalobce, lze odstranit výkladem z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí i z obsahu správního spisu. Nadto soud dodává, že z formulace žalobních bodů je zcela zřejmé, že žalobce si je dobře vědom toho, o která rozhodnutí (záznamy bodů) se jednalo jak v prvostupňovém, tak v napadeném rozhodnutí.
27. V souvislosti s přezkumem rozhodnutí vydaných ve správním řízení dle § 123f zákona o silničním provozu soud uvádí, že dle ustálené judikatury může žalobce úspěšně brojit proti záznamu bodů pouze tehdy, nebyly-li pro záznam naplněny zákonné podmínky vyplývající z § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Musí tedy tvrdit, že vůbec neexistuje pravomocné rozhodnutí o přestupku, případně že mu nebyl zapsán počet bodů danému přestupku odpovídající (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 2 As 129/2018-45, bod 16 a tam uvedená judikatura). To plyne i z žalobcem odkazovaného rozsudku sp. zn. 1 As 61/2019, dle něž má správní orgán zkoumat vyznačení doložky právní moci podkladového správního rozhodnutí.
28. K prvnímu žalobnímu bodu soud přezkoumal doručenkou rozhodnutí MgMT založenou ve správním spisu. Vyznačení data, kdy nebyl adresát zastižen, je hůře čitelné, avšak nelze přistoupit na tezi žalobce, že bylo vyznačeno datum 2. 9. 2022. Soud je přesvědčen, že vepsané datum je ve skutečnosti „29. 8. 22“, přičemž zde není viditelná číslice 5, jak tvrdí žalobce. Naopak je zřejmé, že první, předposlední a poslední číslice jsou si vzájemně velmi podobné, přičemž v kontextu doby, kdy měla být zásilka doručována, se nenabízí jiné vysvětlení, než že poslední dvě číslice jsou číslice 2 představující zkrácené označení roku 2022. Mezi nimi jsou pouze dvě další číslice. Je nesmyslné, aby zde bylo uvedeno „2. 9. X22“. Z okolností případu, kdy si žalobce převzal osobně zásilku dne 30. 8. 2022 (viz níže) vyplývá, že uvedené datum je 29. 8. 2022.
29. Ve věci sporné pravosti podpisu žalobce má soud za to, že uvedený podpis nepřipomíná písmeno „E“, jak tvrdí žalobce, ale představuje „k“ následované tečkou značící zkrácenou formu podpisu. Takto provedené písmeno „k“ soud porovnal s podpisem žalobce na doručence příkazu prvostupňového orgánu ze dne 24. 1. 2024, č. j. MHMP 132514/2024/Vav, kterou si žalobce osobně převzal a podepsal ji podpisem vyobrazujícím celé příjmení. Provedení písmena „k“ je na těchto dvou doručenkách shodné. Totéž platí i pro doručenkou oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Současně neexistuje žádný náznak, že by vydávající pracovnice porušila svou povinnost ověřit totožnost osoby přijímající zásilku, když na doručence je v kolonce „vztah k adresátovi“ uvedeno „osobně“. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

2015, č. j. 8 Afs 153/2014-49, dle něhož „*pochybnosti o vizuální podobě podpisu, jeho nečitelnost či případné nejasnosti v písemném vyjádření jeho počátečního písmena nemohou bez dalšího vést ke zpochybnění podpisu osoby, která stvrzuje údaje vyplněné na doručence*“. Není zde tedy žádná indicie, která by svědčila ve prospěch zpochybnění závěru, že se jedná o vlastnoruční podpis žalobce.

30. K údajně chybějící identifikaci vydávajícího pracovníka soud uvádí, že v levé spodní části je uvedeno razítkem „Bc. V. V. S.“ v nadepsaném řádku vztahujícím se k části doručanky „Zásilka vložena do schránky dne: ... Jméno, příjmení a podpis doručovatele“. S ohledem na skutečnost, že zásilka nebyla vložena do poštovní schránky žalobce v důsledku osobního vyzvednutí zásilky, má soud za to, že vydávající pracovnice umístila otisk razítka se svým jménem na nesprávnou část doručanky, čemuž svědčí i otisk datového razítka „30. 8. 22-18“ pod jménem vydávající pracovnice. Žalovaný poukázal na skutečnost, že stejná vydávající pracovnice vydala dne 28. 3. 2024 zásilku obsahující oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, kde stejným způsobem umístila otisk razítka obsahující její jméno spolu s totožným podpisem a otiskem datového razítka „28. 3. 24-18“ do části doručanky „Jméno a příjmení vydávajícího pracovníka“.
31. Na základě posouzení výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že doručenka rozhodnutí MtMG obsahuje všechny podstatné náležitosti, záznam bodů tak byl proveden oprávněně na základě způsobilého podkladu.
32. K druhému žalobnímu bodu žalovaný ve svém vyjádření učinil nespornou skutečnost, že se na doručence rozhodnutí MHMP nenachází jméno a příjmení doručovatele. Tuto vadu doručanky je nutné posoudit ve vztahu k ostatním skutečnostem. Doručované rozhodnutí MHMP bylo vyhotoveno dne 20. 3. 2023, zásilka byla předána poště dne 21. 3. 2023, přičemž dne 23. 3. 2023 mělo dojít k pokusu o doručení, při kterém byla zanechána výzva s poučením (na doručence chybí příslušný útržek). Z prohlášení v případě vrácení zásilky vyplývá, že zásilka byla uložena od 23. 3. do 3. 4. a vrácena odesílateli dne 6. 4. 2023 (zde je razítko pošty, jejího zaměstnance a jeho podpis). Z těchto údajů nevystávají pochybnosti o datu, ke kterému mělo dojít k pokusu o doručení zásilky. Ze zákona přitom nevyplyvá, že by neuvedení jména a příjmení doručovatele bránilo v nastoupení fikce doručení. Odkaz žalobce na rozsudek sp. zn. 6 Afs 231/2020 pak soud nepovažuje za přílehlavý. Jednak šlo o doručování dle daňového řádu, kdy se nepoužije správní řád, jednak meritem věci byla formulace poučení o fikci obsaženého na útržku obálky s výzvou a poučením. K této problematice ovšem žalobní bod vůbec nesměruje.
33. Chybějící jméno a příjmení doručovatele pak nepředstavuje vadu, která by dle soudu znevěrohodnila způsobilost doručanky prokázat provedený pokus o doručení, ačkoli by v ní tyto údaje měly být obsaženy. Analogicky lze poukázat na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 8. 2007, č. j. 20 Cdo 2927/2006, týkající se doručování dle občanského soudního řádu, dle něž i v případě, kdy doručenka neobsahuje všechny nezbytné údaje k tomu, aby byla považována za veřejnou listinu (šlo o doručování), je povinností soudu vyšetřit, zda bylo doručováno v souladu se zákonem. V nyní projednávané věci tak lze usuzovat, že chybějící náležitosti doručanky nemají samy o sobě vést k závěru, že k doručení nedošlo. Jak již soud uvedl výše, nemá pochybnosti o tom, že žalobci bylo rozhodnutí MHMP doručováno, kdy se tak stalo a že nastala fikce doručení.
34. K absenci razítka pošty na doručence soud uvádí, že je zřejmé, že razítko je na doručenku umisťováno v případě vyzvednutí zásilky s datem, kdy k vyzvednutí zásilky došlo, jako

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

tomu je např. na doručence rozhodnutí MgMT. Pokud nebylo rozhodnutí MHMP vyzvednuto, nebyl důvod, aby zde vydávající pracovník umístil otisk poštovního razítka.

35. Na základě posouzení výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že doručenka rozhodnutí MHMP obsahuje všechny podstatné náležitosti, záznam bodů tak byl proveden oprávněně na základě způsobilého podkladu.
36. Stran neexistujícího záznamu o zásilce ve sledovacím systému *Track and Trace* soud uvádí, že žalobce netvrdil, že se jedná o systém, v němž lze zpětně nalézt všechny zásilky (některé zásilky), po jakou dobu je lze nalézt, z čeho to vyplývá atd. Jinými slovy žalobce netvrdil, natož aby prokázal, že neexistující záznam o zásilce může zpochybnit doručenku založenou ve správním spisu. Soud se tak spíše přiklání k názoru žalovaného, že jde primárně o systém pro sledování aktuálně doručovaných zásilek, ve kterém je z praktických důvodů záznam ponechán i určitou dobu po doručení.
37. Co se týče okolnosti, že zásilka nebyla po uplynutí úložní doby vhozena do schránky žalobce, nýbrž vrácena správnímu orgánu, dle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41, Sb. NSS 3524/2017, nemá na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby došlo ke vhození doručované písemnosti do schránky adresáta. Tento závěr potvrzují i recentní rozsudky Nejvyššího správního soudu, např. ze dne 20. 11. 2024, č. j. 2 As 90/2024-23, či ze dne 23. 1. 2025, č. j. 6 Afs 299/2023. Citovaný závěr lze aplikovat i v nynějším případě, přičemž argument žalobce, že vadný postup pošty poukazuje na nevěrohodnost celého doručování, soud považuje za značně obecný a spekulativní.

Závěr

38. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
39. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 26. srpna 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.